

مرزبندی

میان «شور صرف» و «شعور حسینی»

در دنیای پرهیاهوی مجازی، گاهی نسخه‌های بدل جای اصل را در عزاداری‌ها می‌گیرند، عزاداری‌هایی که هیچ لریزه‌ای بر اندام ستمگران زمانه نمی‌اندازد.

تشخیص هوشمندانه

روایتی که تنها به سر و صورت زدن خلاصه شود و در برابر جنایات امروز مثلث استکبار سکوت کند، روایتی ناقص و ایتر است. رسالت امروز ما، ترویج محافلی است که «حسین زمان» و یارانش را به عالم بشناساند.

خروجی راهبردی

عزاداری تراز آن است که خروجی‌اش، اراده برای مبارزه، باشد. اشکی که پشتوانه سیاسی و حماسی نداشته باشد، به هدف نرسیده است.

نذر روشنگری

شکستن حصر تبلیغاتی

در روزگاری که دشمن با «بزرگ‌نمایی ضعف‌ها» به دنبال ترور امید است، هر کاربر فضای مجازی یک «سرباز خط مقدم» است.

تغییر فاز از انفعال به تهاجم

نذر امسال ما می‌تواند «نذر محتوا» باشد. به جای باز نشر مکرر مشکلات (که دشمن بر آن سوار می‌شود)، «فکت‌های پیروزی» و نمادهای حیات جاری در رگ‌های میهن را منتشر کنید.

روایت زندگی

بنویسید که چگونه با وجود نبرد دیپلماتیک و اقتصادی، چرخ‌های زندگی در وجه به وجه این خاک، از میناب تا تهران، با قدرت می‌چرخد. باز نشر حقایق مقاومت و دستاوردهای واقعی، پادزهر اساسی در برابر محاصره تبلیغاتی دشمن است.

خطبه‌خوانی مدرن

مادران باید ورودی‌های ذهنی خانواده را مدیریت کنند و اجازه ندهند، ویروس ناامیدی، گوشه‌های فرزندان را آلوده کند.

روایت عزت

به جای تمرکز صرف بر مظلومیت، باید «روایت قدرت» را هم صادر کرد. اگر از شهید مدرسه میناب می‌گوییم، باید بر «ادامه داشتن راه» تأکید کنیم. دشمن می‌خواهد ما را «قربانی» نشان دهد، اما ما «قهرمانان سربلند» این نبردیم.

بازگشت به خانه
احیای مرجعیت فکری

جاودانگی آرزوی دیرینه بشر است؛ همان وسوسه‌ای که شیطان با آن آدم را فریفت. اما حقیقت جاودانگی نه در درخت ممنوعه که در «اخلاص» نهفته است.

عملیات خانگی

محرم امسال، سفره‌های روضه‌خانگی را به «اتاق فکر» تبدیل کنید. وصیت‌نامه و جملات کلیدی شهیدان را از طاقچه‌های غبارگرفته به متن زندگی بیاورید.